रसजं रसलोहादिरत्नगर्भन्तु वर्द्धयेत्। मानादि नेष्टं सिद्धादि स्थापितेऽथ स्वयम्भुवि। वामे च स्वेच्छया तेषां पीठप्रासादकल्पना। पूजयेत् सूर्यबिम्बस्थं दर्पणे प्रतिबिम्बितम्। पूज्यो हरस्तु सर्वत्र लिङ्गे पूर्णार्चनं भवेत्। हस्तोत्तरविधं शैलं दारुजं तद्वदेव हि। चलमङ्गुलमानेन द्वारगर्भकरैः स्थितम्। अङ्गुलाद् गृहलिङ्गं स्याद् यावत् पञ्चदशाङ्गुलम्। द्वारमानात् त्रिसङ्ख्याकं नवधा गर्भमानतः। नवधा गर्भमानेन लिङ्गं धाम्नि च पूजयेत्। एवं लिङ्गानि षट्त्रिंशत् ज्ञेयानि ज्येष्ठमानतः। मध्यमानेन षट्त्रिंशत् षट्त्रिंशदधमेन च। इत्यमैक्येन लिङ्गानां शतमष्टोत्तरं भवेत्। एकाङ्गुलादिपञ्चान्तं कन्यसञ्चलमुच्यते। षडादिदशपर्यन्तञ्चलं लिङ्गञ्च मध्यमम्। एकादशाङ्गुलादि स्यात् ज्येष्ठं पञ्चदशान्तकम्। षडङ्गुलं महारत्ने रत्नैरन्यैर्नवाङ्गुलम्। रविभिर्हेममारोप्यं लिङ्गं शैलैस्त्रिपञ्चभिः। षोडशांशे च वेदांशे युगं लुप्तोर्ध्वदेशतः। द्वात्रिंशत् षोडशांशांश्च कोणयोस्तु विलोपयेत्। चतुर्निवेशनात् कण्ठो विंशतिस्त्रियुगैस्तथा। पार्श्वाभ्यां तु विलुप्ताभ्यां चललिङ्गं भवेद्वरम्। धाम्नो युगर्तुनागांशैर्द्वारं हीनादितः क्रमात्। लिङ्गद्वारोच्छ्रयादर्धाग् भवेत् पादोनतः क्रमात्। गर्भार्द्धेनाधमं लिङ्गं भूतांशैः स्यात् त्रिभिर्वरम्। तयोर्मध्ये च सूत्राणि सप्त सम्पातयेत् समम्। एवं स्युर्नव सूत्राणि भूतसूत्रैश्च मध्यमम्। द्वयन्तरो वामवामश्च लिङ्गानां दीर्घता नव। हस्ताद्विवर्द्धते हस्तो यावत् स्युर्नव पाणयः। हीनमध्योत्तमं लिङ्गं त्रिविधं त्रिविधात्मकम्। एकैकलिङ्गमध्येषु त्रीणि त्रीणि च पादगः। लिङ्गानि घटयेद्धीमान् षट्सु चाष्टोत्तरेषु च। स्थिरदीर्घप्रभेदात्तु द्वारगर्भकरात्मिका। भाग्येशञ्चाग्न्यनीशञ्च देवेज्यन्तुल्यसंज्ञितम्। चत्वारि लिङ्गरूपाणि विष्कम्भेण तु लक्षयेत्। दीर्घमायान्वितं कृत्वा लिङ्गं कुर्यात् त्रिरूपकम्। चतुरष्टाष्टतत्त्वञ्च तत्त्वत्रयगुणात्मकम्। लिङ्गानामीप्सितं दैर्घ्यं तेन कृत्वाङ्गुलानि वै। ध्वजाद्यायैः स्वरैर्भूतैः शिखिभिर्वा हरेत् कृतिम्। तान्याङ्गुलानि यच्छेषं लक्षयेच्च शुभाशुभम्। ध्वजाद्यध्वजसिंहेभवृषाः श्रेष्ठाः परे शुभाः। स्वरेषु षड्जगान्धारपञ्चमाः शुभदायकाः। भूतेषु च शुभा भूः स्यादग्निर्वाहवनीयकः। उक्तायामस्य चार्धांशे नागांशैर्भाजिते क्रमात्। रसभूतांशषष्ठांशर्तुत्रयाधिकरसैर्भवेत्। आढ्यानाढ्यसुरेज्याख्यतुल्यानाञ्चतुरस्रता। पञ्चमं वर्द्धमानाख्यं व्यासाच्चाहप्रवर्द्धितः। द्विधा मेरो बहून्यत्र यज्यन्ते विश्वकर्मतः। आढ्यादीनां त्रिधा स्थौल्याद्यवधूतं तदष्टधा। त्रिधा हस्ताञ्जिनाख्यञ्च युक्तं सर्वसमेन च। पञ्चविंशतिलिङ्गानि नाद्ये देवार्चिते तथा। पञ्चसप्तभिरेकत्वाञ्जिनैर्भक्तैर्भवन्ति हि। चतुर्दश सहस्राणि चतुर्दश शतानि च। इत्यष्टाङ्गुलविस्तारो नवैककरगर्भतः। तेषां कोणार्द्धकोणस्थैश्छिन्नैः कोणानि सूत्रकैः। विस्तारं मध्यतः कृत्वा स्थाप्यं वा मध्यतस्त्वयम्। विभागादूर्द्धमष्टास्रो द्वात्रिंशस्रः स्याच्छिवांशकः। पादाच्चाग्रान्तको ब्रह्मा नाभ्यन्तो विष्णुरित्यतः। मूर्ध्नान्तो भूतभागेशो व्यक्तेऽव्यक्ते च तद्वति। पञ्चलिङ्गव्यवस्थायां शिरो वर्तुलमुच्यते। कृतार्धं कुक्कुटाभं वा बालेन्दुप्रतिमाकृति। एकैकस्य चतुर्भेदैः कार्यभेदात् फलं वदे। लिङ्गमस्तकविस्तारं वसुभक्तन्तु कारयेत्। अर्द्धभागं चतुर्द्धा तु विस्तारोच्छ्रायतो भजेत्। चत्वारि तत्र सूत्राणि भागभागानुपातनात्। पुण्डरीकन्तु भागेन विशांशाख्यं द्विलोपनात्। त्रिभातनात्तु श्रीवत्सं शङ्खहृद्दलोपनात्। शिरः सर्वसमे श्रेष्ठं कुक्कुटाभं सुराङ्गये। चतुर्भागात्मके लिङ्गे त्रापुषं द्वयलोपनात्। अनाद्यस्य शिरः प्रोक्तमर्द्धचन्द्रं शिरः शृणु। अंशात् प्रान्ते युगांशैश्च त्वेकहान्याभूतात्मकम्। पूर्वबालेन्दुकुसुदं द्वित्रिवेदलवात् क्रमात्। चतुश्चिरेकवदनं सुखलिङ्गमतः शृणु। पूजाभागं प्रकर्तव्यं मूर्त्यग्निपदकल्पितम्। अर्कांशं पूर्ववत् त्यक्त्वा षट् स्थानानि विवर्तयेत्। शिरोवृत्तिः प्रकर्तव्या ललाटं नासिका ततः। वदनं चिबुकं ग्रीवा युगभागैर्भुजाक्षिभिः। कराभ्यां सुकलीकृत्य प्रतिमायाः प्रमाणतः। सुखं प्रति समः कार्यो विस्तारादष्टमांशतः। चतुर्मुखं मया प्रोक्तं त्रिमुखञ्चोच्यते शृणु। कर्णपादाधिकास्तस्य ललाटादीनि निर्दिशेत्। भुजौ चतुर्भिर्भागैस्तु कर्तव्यौ पश्चिमोन्नितम्। विस्तारादष्टमांशेन सुखानां प्रतिनिर्गमः। एकवक्त्रं तथा कार्यं पूर्वस्यां सौम्यशोभनम्। ललाटनासिकावक्त्रग्रीवायाञ्च विवर्तयेत्। भुजाञ्च पञ्चमांशेन भजेत्हीन विवर्तयेत्। विस्तारस्य षडंशेन मुखैर्निर्गमनं हितम्। सर्वेषां सुखलिङ्गानां त्रापुषं वाथ कुक्कुटम्।

विशेषेण देवतादीनां मूर्तिलक्षणं हेमाद्रिव्रतखण्डे विष्णुध